тестиратъ, какво тържество за Кралицата и за мойтъ великъ народъ! Тогава на протестанството нѣма да бѫде ѫчно да привлѣче къмъ Християнската вѣра и мюслюманитѣ; при това който подмаква, той се и вови. Силевъ съ тъзи поговорка консула захвана да се подмаква съ златна мась; вимаше въ натура, въ заеми, въ припаси и подаръци; покровителството излѣзе изгодно, захвърчаха донесения на посланниитѣ и на правителствата за това велико събитие и отъ Високата Порта биде исходатайствувано разрѣшение за откриванието на припознатий и законенъ комитетъ.

Комитета се тури на чело на религиозното движение, а тій като негови съвѣтвици бѣха консулитѣ, канцеляриститѣ и драгоманитѣ, то малко-по-малко той подчини на своето ведение и политическитѣ работи на България, щото тѣ сѫщо да не исплъзнатъ отъ неговото грижливо внимание.

Ако старий Несфитъ можеше да въсвръсне, той би се смялъ като види всичкитѣ интриги и скели, при помощьтъ на които се стараяха да построятъ здавието върху неговитѣ славянски основи. Вѣсто българска патриаршия измислиха — за да бѫде и вълка ситъ и овцитѣ цѣли — да образуватъ вѣкаква си екзархия, която както и до тогава би продавала епископскитѣ митри и духовното управление на черквата. Както и прѣди би събирала давъцитѣ, владичнината и церковнитѣ приношения, само не съ ржцѣтѣ на Грѫцитѣ, а съ ржцѣтѣ на Българитѣ. Черквата на видъ ще бѫде българска, но безъ български патриархъ.

Като се отвърна отъ султана, истинскийтъ по кръвь царь благорасположенъ къмъ родственнийтъ нему народъ, комитета, полюбвайки се отъ капитуляциитѣ съ иностраннитѣ държави, устрѣми се къмъ българската автономия.

Тавъ въ бѣше припозватийтъ и законнийтъ комитетъ; къмъ него тихомълковъ и тайно се обръщаха неприпознатитѣ и незаконни комитети, но сѫществующи и дѣятелни.

Младийтъ Данко Котленски се допипа до тойзи комитетъ; приеха го весело и учтиво, увѣриха го въ брат-